



מ"ח 6723/21 - חאלד צעלוק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 6723/21

לפני: כבוד המשנה לנשיאה (בדימוס) נ' הנדל

המבקש: חאלד צעלוק

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למשפט חוזר

בשם המבקש: עו"ד חגית לב; עו"ד אורית חיון

בשם המשיבה: עו"ד רחל מטר

החלטה

מונחת לפניי בקשה למשפט חוזר.

המבקש הורשע ברצח בכוונה תחילה של אשתו, יסמין אבו צעלוק ז"ל (סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, כנוסחו דאז) ובגינו נגזר עליו מאסר עולם (תפ"ח 27344-05-11, השופטת אב"ד ר' לורך, השופט צ' דותן והשופטת ע' וינברג-נוטוביץ). ערעורו לבית המשפט העליון נדחה (ע"פ 1081/14, השופט נ' סולברג, השופט ס' ג'ובראן והשופט ח' מלצר).

הרשעתו של המבקש מבוססת על שניים - ראשית, מארג ראיות נסיבתיות המצביע מעבר לספק סביר על כך שהמבקש הוא שרצח את יסמין. שנית, עדותו של המדובר ששהה עם המבקש בתא המעצר, לפיה המבקש הודה ברצח



באזניו. הודיה זו לא תועדה שכן היא נעשתה בתא השירותים, מחוץ להישג ידם של מכשירי ההקלטה בתא המעצר. עדות המדובר נמצאה מהימנה על ידי הערכאה הדיונית ותוכנה מהווה אמרת חוץ של המבקש, אשר נתמכת במארג הראייתי ומבססת את הרשעתו ברצח.

הבקשה למשפט חוזר מבוססת על הטענה כי למבקש נגרם עיוות דין (סעיף 31(א)(4) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984). זאת, שכן בחינת הרשעתו כיום, על רקע שינוי בפסיקה בנוגע לכללי הפעלת מדובבים, מובילה למסקנה כי קיימים פגמים מהותיים בהפעלת המדובר אשר היו מביאים לפסילת עדותו ולזיכוי המבקש.

המבקש מבקש להיבנות מע"פ 2868/13 חייבטוב נ' מדינת ישראל (2.8.2018) (להלן: עניין חייבטוב). ברם, ניסיונו להעניק לעניין חייבטוב נופך של חידוש הרלוונטי לענייננו בעניין כללי הפעלת מדובבים אינו יכול לסכון, שכן בעניין זה פסילת הראיה נבעה מפגיעה בזכות ההיוועצות של הנאשם, טענה אשר לא הועלתה בענייננו (שם, פסקה 105). כמו כן, התייחסות עניין חייבטוב לפגמים בהפעלת המדובר, בכללם היעדר תיעוד תדרכים שנעשו למדובר ותגמול מיוחד ומשמעותי שניתן לו בגין חילוץ הודיה, מבוססת על פסיקה קודמת בסוגיה זו (ראו שם, בפסקה 106 ובמיוחד בפסקה הראשונה והאחרונה).

הערכאה הדיונית נתנה את דעתה לקשיים העולים מהפעלת המדובר בענייננו (עמודים 45-46 להכרעת הדין), ולאחר נקיטת הזהירות הנדרשת, מצאה את עדותו מהימנה. כך, גם ערכאת הערעור התייחסה לקשיים העולים מעדות המדובר:

"עדוּתו של המדובר, לפיה נכנסו הוא וחאלד לשירותים ושם, כשברז המים פתוח, התוודה לפניו חאלד בביצוע הרצח, מעוררת קשיים לא מבוטלים. עסקינן במדובר המרצה עונש מאסר כבד; הוא קיבל טובת הנאה משמעותית אשר הותנה (ולכל הפחות, כך סבר המדובר) בהשגת הודאה (פרקטיקה שבוקרה לאחר זמן בע"פ 4029/08 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות 48-53 (10.7.2012) (להלן: עניין פלוני)); ההודאה אינה מתועדת; וכמו כן, נחשף המדובר, ולו חלקית, לאירוע הרצח בתקשורת ואף עיין בפרוטוקול הארכת המעצר של חאלד מבלי לידע את הממונים עליו בדבר זה" (פסקה 60 לערעור).

על אף הקשיים הללו, נקבע כי:

"מדובר אפוא בשאלת מהימנותו של עד, וגם בעניין המדובר - כמו בנוגע ליתר העדים שהמערער ביקש לערער את מהימנותם - לא הצליח המערער ליצור את הרושם שהתרשמותה של הערכאה הדיונית מן העדים אינה מתקבלת על הדעת. משכך, בדיון קיבל בית המשפט המחוזי את עדות המדובר וקבע כי הדברים עולים כדי הודאת חוץ של נאשם, ואין צורך לומר כי בענייננו יש תוספות ראייתיות למכביר המספיקות לביסוס הרשעתו של חאלד במעשה" (פסקה 63 לערעור).

לבסוף, יצוין כי הבקשה למשפט חוזר תולה את יהבה בטענות שנטענו זה מכבר, הן בערכאה הדיונית הן בערכאת הערעור. במרכזן - טענות בדבר אופן הפעלת המדובר ופגמים בחקירה. אין מקומן של טענות אלה, אשר נדונו בהרחבה ונדחו, בהליך החריג של בקשה למשפט חוזר, שכן הוא אינו מהווה ערעור נוסף (מ"ח 6756/17 עווד נ' מדינת

ישראל, פסקה 18 (27.11.2018).

סוף דבר, כעולה מכל האמור לעיל, דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, כ"ז בתמוז התשפ"ב (26.7.2022).

המשנה לנשיאה (בדימוס)
